

Uchwała nr XXIV/133/2025

Rady Miejskiej w Nowym Mieście nad Pilicą

z dnia 11 września 2025 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej w mieście i gminie Nowe Miasto nad Pilicą na lata 2025-2030

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny program przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej w mieście i gminie Nowe Miasto nad Pilicą , stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Nowe Miasto nad Pilicą.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr Tomasz Biekuła

Uzasadnienie

uchwały w sprawie Gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej w mieście i gminie Nowe Miasto nad Pilicą a lata 2025-2030

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673. do zadań własnych gminy należy opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

W związku z nowelizacją ww. ustawy wprowadzoną ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 535), konieczne jest przyjęcie przez Radę Miejską w Nowym Mieście nad Pilicą Gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej na lata 2025-2030 w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

Program wyznacza kierunki działań podejmowanych przez Gminę Nowe Miasto nad Pilicą na rzecz: osób doznających przemocy domowej, osób stosujących przemoc domową, mieszkańców Gminy Nowe Miasto nad Pilicą, przedstawicieli instytucji zobowiązanych do działań w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej. Stanowi narzędzie do efektywnego przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszenia jej negatywnych następstw w życiu społecznym i rodzinnym, a także stworzenia jednolitego, profesjonalnego systemu interwencji i wsparcia dla osób zagrożonych bądź uwikłanych w przemoc domową.

Program zawiera charakterystykę przemocy domowej jako zjawiska społecznego, wykaz celów, obszarów, kierunków i rodzajów działań Programu, jego adresatów oraz określa podstawy prawne podejmowanych działań. Podstawę Programu stanowi diagnoza problemu przemocy i jego rozmiarów na terenie Gminy Nowe Miasto nad Pilicą.

Wobec powyższego, na szczeblu gminnym należało opracować program, który byłby spójny z programem rządowym, obowiązującym na lata 2024-2030.

W związku z powyższym podjęcie stosownej uchwały jest uzasadnione

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr Tomasz Pietrucha

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY DOMOWEJ I OCHRONY OSÓB
DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ W
MIEŚCIE I GMINIE NOWE MIASTO NAD
PILICĄ NA LATA 2025-2030**

Spis treści

Rozdział I. Uwarunkowania prawne.....	3
1.1. Podstawa prawna	3
Rozdział II. Charakterystyka zjawiska przemocy	6
2.1. Teoretyczne podstawy przemocy domowej.....	6
2.2. Cykle przemocy	7
Rozdział III. Diagnoza przemocy domowej w świetle danych zastanych	9
3.1. Procedura „Niebieskie Karty”	9
3.2. Rynek alkoholowy	10
3.3. Działalność Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.....	11
3.4. Działania profilaktyczne skierowane na przeciwdziałanie przemocy w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą.....	13
3.5. Punkt Konsultacyjno-Informacyjny Przeciw Przemocy Domowej.....	14
3.6. Grupa Anonimowych Alkoholików (AA).....	14
Rozdział IV. Diagnoza zjawiska przemocy domowej w świetle przeprowadzonych badań – 2025	15
4.1. Wnioski i podsumowanie – badania wśród mieszkańców	15
4.2. Wnioski i podsumowanie – badania wśród dzieci i młodzieży	17
Rozdział V. Analiza SWOT.....	20
Rozdział VI. Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą na lata 2025–2030	24
6.1. Adresaci Programu	24
6.2. Realizatorzy Programu	24
6.3. Cele i zadania Programu	25
6.4. Zakładane rezultaty	35
6.5. Źródła finansowania	36
6.6. Monitoring, sprawozdawczość i ewaluacja	36

Rozdział I.

Uwarunkowania prawne

1.1. Podstawa prawna

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej w art. 6 ust. 2 pkt 1 nakłada na samorząd gminy obowiązek opracowania i realizacji programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Przez **przemoc domową** rozumie się w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”;

Natomiast **osoba doznająca przemocy domowej** (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) to:

- małżonek, także w przypadku, gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione oraz jego wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- wstępni i zstępni oraz ich małżonkowie,
- rodzeństwo oraz ich wstępni, zstępni i ich małżonkowie,
- osoby pozostające w stosunku przysposobienia i jej małżonek oraz ich wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- osoby pozostające obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- osoby wspólnie zamieszkujące i gospodarujące oraz ich wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,

- osoby pozostające obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania,
- małoletni
 - wobec których jest stosowana przemoc domowa

Przez **osobę doznającą przemocy domowej** należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób, o których mowa wyżej (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej).

Osoba stosująca przemoc domową (art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) to osoba pełnoletnia, która dopuszcza się przemocy domowej wobec ww. osób doznających przemocy.

Świadek przemocy domowej (art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) – należy przez to rozumieć osobę, która posiada wiedzę na temat stosowania przemocy domowej lub widziała akt przemocy domowej.

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 ze zm.),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673 ze zm.),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz.U. 2024 r., poz. 1283 ze zm.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. 2024 r., poz. 177 ze zm.),
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. 2023 r., poz. 2151 ze zm.),
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2024 r., poz. 1465),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2023 r., poz. 1939 ze zm.),
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 1491),
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 145),
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. 2023 r., poz. 2809 ze zm.),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz.U. 2024 r., poz. 17 ze zm.),

- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 46),
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 2024 r., poz. 1568 ze zm.),
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz.U. 2024 r., poz. 560.),
- Uchwała nr 205 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2023 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030 (M.P. 2023 r., poz. 1232).

Rozdział II.

Charakterystyka zjawiska przemocy

2.1. Teoretyczne podstawy przemocy domowej

W literaturze przedmiotu wyróżnia się kilka rodzajów przemocy:

- **Przemoc fizyczna** – to forma agresji łącząca się naruszeniem granic ciała. Jej celem jest zadanie osobie doznającej przemocy bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia. Przejawia się poprzez: szarpanie, kopanie, popychanie, obezwładnianie, duszenie, odpychanie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, bicie otwartą ręką, pięściami, różnymi przedmiotami, przypalanie papierosem, topienie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, pozostawienie w niebezpiecznym miejscu, nieudzielenie niezbędnej pomocy, itp.
- **Przemoc psychiczna** – to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości, wzbudzanie w osobie doznającej przemocy strachu. Ta forma przemocy powoduje poważne szkody psychologiczne. Przejawia się poprzez: wyśmiewanie opinii, poglądów, przekonań, religii, pochodzenia, narzucanie swojego zdania, poglądów, stałe ocenianie, krytykę, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi ludźmi, wymuszanie posłuszeństwa i podporządkowania, ograniczanie snu, pożywienia i schronienia, wyzywanie, używanie wulgarnych epitetów, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, itp.
- **Przemoc seksualna** – to zmuszanie osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, a także kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy ta osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przejawia się poprzez: gwałt, wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, zmuszanie do seksu z osobami trzecimi, sadyzm w pożyciu, wyśmiewanie wyglądu, ciała i krytykę zachowań seksualnych, itp.¹
- **Przemoc ekonomiczna** – to celowe niszczenie czyjejś własności, pozbawianie środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Przejawia się poprzez: okradanie, zabieranie pieniędzy, nielożenie na utrzymanie, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny, szantażowanie, zaciąganie długów i kredytów bez zgody współmałżonka,

¹ <https://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

zmuszanie do pożyczek, uniemożliwianie korzystania z pomieszczeń niezbędnych do zaspokajania potrzeb (kuchnia, łazienka) itp.

- **Zaniedbanie** – to ciągłe niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych. Tej formy przemocy najczęściej doświadczają dzieci. Przejawia się poprzez: niedawanie (dziecku) środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nieudzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka².
- **Cyberprzemoc** – to przemoc z użyciem urządzeń elektronicznych, najczęściej telefonu bądź komputera. Przejawia się poprzez: agresję słowną, np. wyzywanie na czatach internetowych, umieszczanie komentarzy na forum internetowym w celu ośmieszenia, sprawienia przykrości lub wystraszenia innej osoby; upublicznianie upokarzających, przerobionych zdjęć i filmów, zamieszczanie przykrych komentarzy na profilach innych osób w portalach społecznościowych, włamanie na konto i podszywanie się pod kogoś w celu zamieszczania w jego imieniu obraźliwych postów i zdjęć na profilach innych użytkowników, szantażowanie, ujawnianie sekretów, wykluczanie z grona „znajomych” w Internecie, celowe ignorowanie czyjejś działalności w sieci³.

2.2. Cykle przemocy

Przemoc domowa rzadko jest incydem jednorazowym, zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny. Można wyszczególnić powtarzające się fazy, które razem tworzą pewnego rodzaju cykle przemocy. Znajomość faz pozwala lepiej zrozumieć charakter i specyfikę problemu. Możemy wyróżnić trzy fazy powtarzającego się cyklu. Są to:

- **Faza narastania napięcia** – jest to pierwsza faza, w której dochodzi do stopniowego wzrostu napięcia, w której osoba stosująca przemoc jest stale napięta i poirytowana, zaś osoba doznająca przemocy obarcza siebie winą i stara się za wszelką cenę uniknąć kolejnej awantury;
- **Faza ostrej przemocy** – jest to druga faza, w której napięcie prowadzi do wybuchu gniewu i rozładowania agresji. Partner staje się gwałtowny, wpada w szal, jakiś drobny wywołuje awanturę. Osoba doświadczająca przemocy może doznać obrażeń zagrażających jej zdrowiu i życiu. Najczęściej to w tej fazie, osoby doznające przemocy wzywają policję, szukają pomocy;

² <https://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

³ A. Borkowska, *Cyberprzemoc. Włącz blokadę na nękanie*, NASK Akademia, s. 8.

- **Faza miodowego miesiąca** – jest to trzecia faza, w której osoba stosująca przemoc wyraża skruchę, składa obietnice, obiecuje poprawę. „Sprawca” jest czuły, troskliwy, zapewnia o swojej miłości. Przeprosiny często towarzyszą łzy i prezenty. W tej sytuacji osoba doświadczająca przemocy często czuje się odpowiedzialna za to, co się stało i postanawia dać osobie stosującej przemoc „drugą szansę”. Faza miodowego miesiąca zatrzymuje osobę doświadczającą przemocy domowej w sytuacji przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Niestety faza miodowego miesiąca nie trwa długo. Po jakimś czasie napięcie znowu narasta i cały cykl przemocy się powtarza. Z biegiem czasu przemoc staje się coraz gwałtowniejsza, dotkliwsza. Cykliczność przemocy sprawia, że osobom doświadczającym przemocy trudno jest podjąć działania mające na celu zatrzymanie przemocy.

Rozdział III.

Diagnoza przemocy domowej w świetle danych zastanych

3.1. Procedura „Niebieskie Karty”

W 2022 roku sporządzono łącznie 9 formularzy „Niebieska Karta – A”, wszystkie przez Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. W 2023 roku liczba ta wyniosła 10, jednak tym razem wszystkie formularze sporządziła Policja. W 2024 roku odnotowano 7 formularzy, również pochodzących wyłącznie z działań Policji. W analizowanym okresie inne instytucje, takie jak placówki służby zdrowia, placówki szkolno-wychowawcze, gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych czy organizacje społeczne, nie sporządzały formularzy. Łączna liczba formularzy przekazanych do Zespołu Interdyscyplinarnego wyniosła 26 w latach 2022–2024. Dane wskazują, że odpowiedzialność za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty” przesunęła się z MGOPS na Policję, co może świadczyć o zmianie w sposobie ujawniania i zgłaszania przypadków przemocy domowej.

Liczba postępowań w ramach procedury „Niebieskie Karty” oraz liczba formularzy „Niebieska Karta – A” dostarczonych do Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej	2022	2023	2024
Sporządzono ogółem, w tym przez następujące instytucje:			
Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	9	0	0
Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	0	0	0
Placówki Służby Zdrowia	0	0	0
Placówki szkolno-wychowawcze	0	0	0
Policja	0	10	7
Inne instytucje i organizacje	0	0	0
Inne	0	0	0
Liczba formularzy „Niebieska Karta – A” przekazanych do Zespołu Interdyscyplinarnego	9	10	7

W latach 2022–2024 Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej realizował swoje zadania głównie poprzez działania interwencyjne. W obszarze diagnozowania problemu nie prowadzono badań, analiz ani konsultacji dotyczących zjawiska przemocy domowej. Nie podejmowano również działań profilaktycznych ani kampanii edukacyjnych skierowanych do społeczności lokalnej.

Kluczowe znaczenie miało natomiast inicjowanie interwencji wobec rodzin dotkniętych przemocą, gdzie wdrażano procedurę „Niebieskiej Karty”. Pracownicy socjalni prowadzili

rozmowy wspierające, monitorowali sytuację rodzin oraz współpracowali w tym zakresie z Policją. Osoby dotknięte przemocą kierowano także do specjalistycznej pomocy prawnej.

W obszarze rozpowszechniania informacji o dostępnych formach pomocy nie prowadzono kampanii ani akcji informacyjnych. Działania wobec osób stosujących przemoc ograniczały się do procedury „Niebieskiej Karty” oraz kierowania do pomocy prawnej.

W całym okresie 2022–2024 łącznie sporządzono 26 formularzy „Niebieska Karta – A”, które przekazano do Zespołu Interdyscyplinarnego. Dane wskazują, że aktywność Zespołu koncentrowała się głównie na reagowaniu na ujawnione przypadki przemocy, a nie na działaniach profilaktycznych czy edukacyjnych.

3.2. Rynek alkoholowy

2022

Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych (ogółem **25**) w tym:

- a. do spożycia poza miejscem sprzedaży (wg zawartości alkoholu):
 - do 4,5% **18**
 - od 4,5% do 18% **17**
 - powyżej 18% **18**
- b. do spożycia w miejscu sprzedaży (wg zawartości alkoholu):
 - do 4,5% **7**
 - od 4,5% do 18% **3**
 - powyżej 18% **2**

2023

Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych (ogółem **22**) w tym

- a. do spożycia poza miejscem sprzedaży (wg zawartości alkoholu):
 - do 4,5% **16**
 - od 4,5% do 18% **16**
 - powyżej 18% **16**
- b. do spożycia w miejscu sprzedaży (wg zawartości alkoholu):
 - do 4,5% **6**
 - od 4,5% do 18% **21**
 - powyżej 18% **2**

2024

Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych (ogółem **23**) w tym

a. do spożycia poza miejscem sprzedaży (wg zawartości alkoholu):

- do 4,5% **16**
- od 4,5% do 18% **16**
- powyżej 18% **16**

b. do spożycia w miejscu sprzedaży (wg zawartości alkoholu):

- do 4,5% **7**
- od 4,5% do 18% **2**
- powyżej 18% **2**

2025

Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych OSTATNI KWARTAŁ (ogółem **24**) w tym

c. do spożycia poza miejscem sprzedaży (wg zawartości alkoholu):

- do 4,5% **16**
- od 4,5% do 18% **16**
- powyżej 18% **16**

d. do spożycia w miejscu sprzedaży (wg zawartości alkoholu):

- do 4,5% **2**
- od 4,5% do 18% **3**
- powyżej 18% **3**

3.3. Działalność Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w latach 2022–2024 prowadziła systematyczne działania w zakresie profilaktyki i kontroli. Każdego roku odbywało się 12 ogólnych posiedzeń Komisji, podczas których omawiano sprawy związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom. W 2022 roku przeprowadzono 60 rozmów motywujących do leczenia, w 2023 roku liczba ta wzrosła do 70, a w 2024 roku do 80. Komisja prowadziła także kontrole punktów sprzedaży napojów alkoholowych – w 2022 roku nie odbyła się żadna, w 2023 przeprowadzono 2, a w 2024 już 5. W zakresie opiniowania lokalizacji punktów sprzedaży napojów alkoholowych liczba wydanych postanowień malała w 2022 roku wydano ich 14, w 2023 roku 6, a w 2024 tylko 2.

Działania te pokazują, że Komisja zwiększała aktywność kontrolną i interwencyjną, przy jednoczesnym spadku liczby nowych wniosków o zezwolenia na sprzedaż alkoholu.

Działalność GKRPA	2022	2023	2024
Ogólne posiedzenie Komisji	12	12	12
Przeprowadzone rozmowy z osobami uzależnionymi w celu motywowania do leczenia	60	70	80
Kontrole punktów sprzedaży napojów alkoholowych	0	2	5
Postanowienia opiniujące lokalizację punktów sprzedaży napojów alkoholowych	14 (postanowień w sprawie zaopiniowania wydania zezwoleń na sprzedaż nap. Alkoholowych)	6 (postanowień w sprawie zaopiniowania wydania zezwoleń na sprzedaż nap. Alkoholowych)	2 (postanowień w sprawie zaopiniowania wydania zezwoleń na sprzedaż nap. Alkoholowych)

W 2022 roku do Komisji wpłynęło 9 wniosków o leczenie odwykowe, a wszystkie sprawy zostały rozpoczęte i część zakończono skierowaniem do sądu. W tym samym roku wobec 2 osób zlecono przeprowadzenie badań przez biegłych sądowych, co pozwoliło na rzetelną ocenę sytuacji. Do sądu skierowano 2 wnioski o obowiązek leczenia odwykowego, a następnie zakończono 2 postępowania w tej sprawie.

Dodatkowo w 2022 roku 7 osób skorzystało z implantacji leku Disulfiram, którego koszt został pokryty przez GKRPA.

W 2023 roku liczba wniosków spadła do 7, jednak nie prowadzono nowych spraw ani nie kierowano wniosków do sądu, skupiając się głównie na wsparciu osób leczonych farmakologicznie. Również w tym roku 7 osób skorzystało z tzw. wszywki alkoholowej, finansowanej przez Komisję.

W 2024 roku złożono już tylko 5 wniosków, a działania ograniczyły się do implantacji Disulfiramu dla 3 osób, co wskazuje na stopniowe zmniejszanie się skali prowadzonych postępowań formalnych.

Działalność Komisji	2022	2023	2024
Do Komisji wpłynęło:			
Wniosków o leczenie odwykowe	9	7	5
Obecnie rozpoczętych spraw	9	0	0
Zleceń przeprowadzenia badania przez biegłych sądowych	wobec 2 osób	0	0

Wniosków do Sądu w sprawie obowiązku leczenia odwykowego	2 wnioski wysłano do Sądu	0	0
Zakończone postępowania w sprawie skierowania na leczenie odwykowe przez sąd	2	0	0
Przeprowadzone badania przez biegłych sądowych	wobec 2 osób	0	0
Implantacja leku Disulfiram tzw. wszywka	dla 7 osób (koszt zabiegu pokrywa GKRPA)	dla 7 osób (koszt zabiegu pokrywa GKRPA)	dla 3 osób (koszt zabiegu pokrywa GKRPA)

W 2022 roku pracownicy KRPA uczestniczyli w kilku szkoleniach, obejmujących m.in. szkolenie sprzedawców napojów alkoholowych z terenu gminy, jednodniowe szkolenie wyjazdowe dla członków GKRPA oraz szkolenie online dla Pełnomocnika Burmistrza ds. RPA. Był to rok intensywnego podnoszenia kompetencji zarówno członków Komisji, jak i osób odpowiedzialnych za nadzór nad polityką alkoholową.

W 2023 roku odbyło się jedno jednodniowe szkolenie wyjazdowe, które pozwoliło poszerzyć wiedzę członków Komisji i wymienić doświadczenia z innymi gminami. W 2024 roku zorganizowano natomiast szkolenie stacjonarne w urzędzie, skierowane bezpośrednio do członków GKRPA.

Szkolenie to miało charakter praktyczny i było ukierunkowane na bieżące potrzeby lokalnej pracy Komisji. Całość działań szkoleniowych z lat 2022–2024 wskazuje na systematyczne inwestowanie w rozwój kompetencji pracowników i dostosowywanie form kształcenia do zmieniających się warunków.

3.4. Działania profilaktyczne skierowane na przeciwdziałanie przemocy w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą

W latach 2022–2024 realizowano systematyczne działania profilaktyczne skierowane do młodzieży, rodziców i nauczycieli.

W 2022 roku zorganizowano warsztaty profilaktyczne, które obejmowały tematykę uzależnień i zachowań ryzykownych. Dodatkowo młodzież miała możliwość uczestniczenia w teatrach profilaktycznych, które w formie artystycznej ukazywały skutki podejmowania niewłaściwych decyzji. Uzupełnieniem działań była cykliczna impreza sportowo-profilaktyczna pn. „Nowe Miasto Biega”, promująca zdrowy styl życia. Łącznie w tym roku w wydarzeniach wzięło udział około 1000 uczniów, 50 nauczycieli oraz 100 rodziców.

Rok 2023 przyniósł kontynuację działań, dzięki czemu młodzież ponownie uczestniczyła w warsztatach i spektaklach profilaktycznych. Impreza „Nowe Miasto Biega” stała się stałym elementem działań, angażując zarówno młodzież, jak i dorosłych. W wydarzeniach tego roku uczestniczyło ponownie 1000 uczniów, a także 50 nauczycieli i 100 rodziców.

Rok 2024 również obfitował w podobne działania, utrzymując ich cykliczny charakter. Warsztaty profilaktyczne pozwalały uczniom rozwijać umiejętności radzenia sobie z presją rówieśniczą. Teatry profilaktyczne kontynuowały tradycję edukacji poprzez sztukę, budząc refleksję wśród młodzieży. Impreza „Nowe Miasto Biega” po raz kolejny promowała aktywność fizyczną jako alternatywę dla zachowań ryzykownych. We wszystkich przedsięwzięciach w 2024 roku uczestniczyło ponownie około 1000 uczniów, 50 nauczycieli i 100 rodziców.

3.5. Punkt Konsultacyjno-Informacyjny Przeciw Przemocy Domowej

W 2022 roku z pomocy Punktu Konsultacyjno-Informacyjnego Przeciw Przemocy Domowej skorzystały 3 rodziny, z czego żadna nie zmagала się z problemem alkoholowym.

W 2023 roku odnotowano wzrost liczby rodzin korzystających z tej formy wsparcia – pomoc otrzymały 4 rodziny. Wszystkie te rodziny borykały się jednocześnie z problemem alkoholowym, co wskazuje na szczególną skalę tego zjawiska w tamtym okresie.

W 2024 roku liczba rodzin korzystających z pomocy spadła ponownie do 3. Wśród nich nie zidentyfikowano jednak rodzin z problemem alkoholowym. Dane te pokazują zmienność liczby odbiorców wsparcia oraz różne uwarunkowania problemów w poszczególnych latach.

3.6. Grupa Anonimowych Alkoholików (AA)

W Nowym Mieście nad Pilicą funkcjonuje grupa Anonimowych Alkoholików (AA), która działa przy klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów. Grupa ta stanowi ważne wsparcie dla osób uzależnionych, oferując regularne spotkania w formule samopomocy.

Jej działalność ma charakter otwarty i opiera się na zasadach wzajemnego wsparcia oraz anonimowości uczestników. Spotkania pomagają osobom uzależnionym w utrzymaniu abstynencji oraz w budowaniu zdrowych relacji społecznych. Funkcjonowanie grupy AA odbywa się niezależnie od finansowania ze strony instytucji gminnych. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych nie partycypowała w kosztach działalności tej grupy.

Rozdział IV.

Diagnoza zjawiska przemocy domowej w świetle przeprowadzonych badań – 2025

Problematyka badawcza koncentrowała się wokół zagadnień dotyczących zagrożeń wynikających z używania substancji psychoaktywnych, ale też problemów związanych z hejtem, przemocą domową jak i przemocą rówieśniczą na terenie Gminy Nowe Miasto nad Pilicą.

Badanie przeprowadzono metodą CAWI (ang. *Computer-Assisted Web Interview* – wspomagany komputerowo wywiad przy pomocy strony WWW (wykorzystane narzędzie badawcze to program CORIGO rekomendowany przez ORE) – technika zbierania informacji w ilościowych badaniach rynku i opinii publicznej, w której respondent jest proszony o wypełnienie ankiety w formie elektronicznej.

4.1. Wnioski i podsumowanie – badania wśród mieszkańców

- 16% badanych wskazało, że ma w swoim otoczeniu osoby doświadczające przemocy domowej, a 29% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak.
- Zjawisko przemocy domowej, w zamieszkiwanej przez respondentów miejscowości, jest rzadkie oraz bardzo rzadkie w opinii 81% z nich. 19% odpowiedzi wskazuje, że jest ono raczej częste oraz bardzo częste.
- Wśród badanej grupy osób 19% doświadczyło przemocy od członka swojej rodziny oraz 17% z nich poprosiło o pomoc.
- W dalszej kolejności kwestionariusza badani zostali zapytani o rodzaj doświadczanej przemocy. Wśród odpowiedzi najczęściej pojawiała się przemoc psychiczna (67%), przemoc fizyczna (33%), przemoc ekonomiczna (17%), przemoc seksualna (17%).
- dla 17% przemoc domowa wielokrotnie miała miejsce w przeszłości, jednakże teraz się już nie powtórzy, a dla 50% był to jednorazowy incydent, który się już nie powtórzył. Dla 33% przemoc działa się wielokrotnie i są obawy, że zdarzy się to znowu.
- Łącznie 90% badanych zgadza się ze stwierdzeniem, że przyczyną przemocy domowej jest alkohol. Warto pamiętać, że spożywanie alkoholu nasila tendencję do stosowania przemocy, ale nie jest jej bezpośrednią przyczyną. Oznacza to, że wyleczenie uzależnienia od alkoholu nie pozwala automatycznie na zakończenie problemu przemocy domowej. Łącznie 90% uświadamia sobie, że przemoc może wystąpić w każdej rodzinie. Podobnie 97% zgadza się ze stwierdzeniem, że osobą doznającą przemocy domowej może stać się zarówno kobieta,

jak i mężczyzna. Odpowiedzi „Zdecydowanie nieprawdziwe” i „Raczej nieprawdziwe” określają, że funkcjonujące wśród badanych przekonania na temat przemocy są budujące:

- „Przemoc domowa to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać” (97%);
 - „Przemoc jest tylko wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele osoby doznającej przemocy” (100%);
 - „Gdyby osoba doznająca przemocy naprawdę cierpiała, odeszłaby od osoby stosującej przemoc” (81%);
 - „Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych” (94%);
 - „Nie ma czegoś takiego, jak gwałt w małżeństwie” (97%).
- Zdaniem mieszkańców Miasta i Gminy Nowe Miasto nad Pilicą przyczyn agresji wobec członków rodziny należy poszukiwać kolejno w: nieumiejętności radzenia sobie z problemami (81%), stresie (71%), chorobie psychicznej (48%), złej sytuacji materialnej (26%), braku pracy rodziców (16%), braku posłuszeństwa dzieci (29%) oraz różnicy zdań członków rodziny (42%).
 - 48% respondentów odpowiedziało, że (bardzo często lub czasami) zdarza się niepodejmowanie interwencji przez policję, mimo zgłoszenia. Łącznie 84% respondentów odpowiadała też, że bardzo często lub czasami zdarza się wycofanie zgłoszenia przez osobę zgłaszającą. Na umarzanie spraw przez prokuraturę wskazało 65% badanych.
 - Jeżeli chodzi o przeciwdziałanie przemocy domowej, to mieszkańcy wskazywali, że najskuteczniejszymi działaniami są: zaostrzenie kar dla osób stosujących przemoc (84%), edukacja społeczeństwa (71%), zwiększenie niezależności finansowej kobiet (52%), poprawa sytuacji materialnej rodzin (29%).
 - Stwierdzenie „Aby prawidłowo wychować dziecko, należy od czasu do czasu dawać klapsa” spotkało się z dezaprobatą – łącznie 74% mieszkańców nie zgodziło się z takim stwierdzeniem. Łącznie 87% badanych zdecydowanie nie zgadza się ze stwierdzeniem, że stosowanie kar fizycznych hartuje dziecko i pozwalają sobie lepiej radzić w przyszłości. 71% badanych zgadza się, aby kary fizyczne były zakazane prawem.
 - Kolejne twierdzenie: „Dziecko powinno bać się rodziców, wtedy łatwiej o posłuszeństwo i szacunek” spotkało się z negacją 97% respondentów. Respondenci nie zgadzają się również ze stwierdzeniem, że łagodne kary fizyczne nie są przemocą domową – 74%. Według respondentów bicie dziecka jest oznaką bezradności rodziców – łącznie 90%.

Badania wśród mieszkańców pokazują, że przemoc domowa jest zjawiskiem obecnym, choć przez wielu uznawanym za rzadkie. Część badanych przyznała, że doświadczyła przemocy domowej, a najczęściej wskazywaną formą była przemoc psychiczna. Wielu respondentów uważa, że alkohol sprzyja stosowaniu przemocy, choć nie jest jej jedyną przyczyną. Mieszkańcy wskazują również inne źródła agresji, takie jak stres, problemy psychiczne czy konflikty rodzinne. Z badań wynika, że zdarzają się sytuacje wycofywania zgłoszeń przemocy i umarzania spraw przez instytucje. Najczęściej wskazywanymi skutecznymi sposobami przeciwdziałania przemocy są edukacja społeczeństwa i zaostrzenie kar dla osób stosujących przemoc. Mieszkańcy wyraźnie odrzucają pogląd, że kary fizyczne mogą wspierać wychowanie dzieci, uznając bicie za przejaw bezradności rodziców.

Ogólnie można stwierdzić, że w świadomości społecznej rośnie przekonanie o konieczności reagowania na przemoc i traktowania jej jako problemu całej wspólnoty, a nie wyłącznie prywatnej sprawy rodziny.

4.2. Wnioski i podsumowanie – badania wśród dzieci i młodzieży

- W pierwszej kolejności badani pracownicy instytucjonalni zostali poproszeni o ocenę istotności problemów występujących w środowisku lokalnym. Uzależnienie od alkoholu uznano za bardzo istotny problem (43%), a pozostali wskazali go jako raczej istotny (57%), co dowodzi, że dotyczy on znacznej części mieszkańców. Uzależnienie od narkotyków oceniono jako raczej istotny problem (86%), choć 14% uznało go za raczej nieistotny. Przemoc domowa oraz niepełnosprawność zostały uznane jednogłośnie za problem raczej istotny (100%), co pokazuje ich powszechne znaczenie w gminie. Bezrobocie również zaklasyfikowano głównie jako raczej istotne (86%), a 14% badanych oceniło je jako raczej nieistotne. Bieda i ubóstwo zostały ocenione w 57% jako raczej istotne, a 43% wskazało, że to problem raczej nieistotny. Problemy wychowawcze rodziców z dziećmi (71% – raczej istotne, 14% – bardzo istotne, 14% – raczej nieistotne) oraz bezradność w prowadzeniu gospodarstwa domowego (71% – raczej istotne, 14% – bardzo istotne, 14% – raczej nieistotne) pokazują, że potrzeba tu dodatkowego wsparcia. Z kolei bezdomność oceniono jako najmniej dotkliwy problem – tylko 14% uznało ją za raczej istotną, 29% za raczej nieistotną, a aż 57% za zdecydowanie nieistotną.
- Następnie pracownicy instytucjonalni zostali zapytani o to, jakie wsparcie jest ich zdaniem najbardziej potrzebne dla mieszkańców gminy. Pracownicy MGOPS zauważają, że mieszkańcy gminy potrzebują przede wszystkim dostępu do pomocy psychologicznej i prawnej, aby mogli skuteczniej rozwiązywać swoje problemy życiowe. Ważnym obszarem

wsparcia jest również aktywizacja zawodowa, obejmująca doradztwo, szkolenia oraz tworzenie nowych miejsc pracy. Istotne pozostaje też podnoszenie poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców, zarówno w przestrzeni publicznej, jak i w relacjach społecznych. MGOPS dostrzega konieczność wsparcia osób zmagających się z uzależnieniami, zwłaszcza od alkoholu i narkotyków. Duże znaczenie ma również rozwój oferty dla dzieci i młodzieży, w tym tworzenie miejsc do zabawy oraz organizacja inicjatyw wspólnotowych. Wszystkie te działania powinny wzajemnie się uzupełniać, aby tworzyć kompleksowy system pomocy i integracji społecznej.

- Zapytano zatem pracowników instytucjonalnych czy ich zdaniem instytucja, w której pracują pomaga w przezwyciężaniu trudnych sytuacji życiowych. 71% respondentów odpowiedziało, że zgadza się z tym w pełni a 29% częściowo się zgadza.
- Jak wynika z przeprowadzonych badań 100% respondentów zgadza się, że władze gminy są dobrze poinformowane o potrzebach pomocy społecznej. I 100% badanych uważa, że władze Gminy wychodzą naprzeciw zgłaszanym przez MGOPS problemom. Dodatkowo, tylko 43% z badanych pracowników instytucjonalnych uważa, że większość potrzeb w sektorze życia społecznego jest w gminie zaspokajana.
- Zdaniem ankietowanych większej uwagi wymagają następujące usługi społeczne: opieka zdrowotna (71%), profilaktyka uzależnień (57%) oraz mieszkalność (43%).
- Pracownicy instytucjonalni zostali również zapytani czy dostrzegają potrzebę realizacji działań z zakresu profilaktyki uzależnień. Jak wynika z przeprowadzonego badania – 100% z respondentów dostrzega taką potrzebę.
- Następnie badani zostali poproszeni o wskazanie, które z działań w zakresie profilaktyki uzależnień są w ich opinii najbardziej potrzebne. Ankietowani wskazywali najczęściej na ogólnospołeczne kampanie profilaktyczne (43%) oraz wsparcia psychologicznego dla rodzin (29%).

Z badań wśród pracowników instytucjonalnych wynika, że za najpoważniejsze problemy w gminie uznano uzależnienia, przemoc domową, niepełnosprawność oraz trudności wychowawcze rodziców.

Mniej istotnym zjawiskiem w ocenie badanych jest bezdomność, która została wskazana jako problem najmniej dotkliwy. Pracownicy MGOPS podkreślają szczególne znaczenie dostępu do pomocy psychologicznej i prawnej, a także potrzebę działań związanych z aktywizacją zawodową mieszkańców. Zauważają również konieczność wspierania osób uzależnionych oraz rozwijania oferty dla dzieci i młodzieży, by wzmacniać integrację lokalnej

społeczności.

Badani pozytywnie oceniają współpracę z władzami gminy, podkreślając, że są one świadome potrzeb i reagują na zgłaszane problemy. Jednocześnie tylko część pracowników uważa, że większość potrzeb społecznych jest w pełni zaspokajana. Najwięcej uwagi – zdaniem respondentów – powinno się poświęcić opiece zdrowotnej, profilaktyce uzależnień i mieszkalnictwu. Pracownicy instytucjonalni zgodnie wskazują też na konieczność prowadzenia działań profilaktycznych, w tym kampanii społecznych oraz wsparcia psychologicznego dla rodzin.

Rozdział V.

Analiza SWOT

Analiza SWOT dotycząca przemocy domowej w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą, oparta na wynikach badań przeprowadzonych wśród mieszkańców oraz uczniów obejmuje cztery kluczowe elementy: mocne i słabe strony (czynniki wewnętrzne) oraz szanse i zagrożenia (czynniki zewnętrzne).

Poniżej znajduje się szczegółowa analiza SWOT:

SWOT	OPIS
MOCNE STRONY (STRENGTHS)	<ul style="list-style-type: none">• Wysoka świadomość społeczna dotycząca przemocy domowej – zdecydowana większość mieszkańców odrzuca stereotypy usprawiedliwiające przemoc.• Jasne przekonanie, że przemoc nie jest sprawą prywatną, a wymaga interwencji społecznej i instytucjonalnej.• Rozpoznanie przez mieszkańców różnych przyczyn przemocy (stres, problemy psychiczne, konflikty rodzinne), co sprzyja szerszemu podejściu do problemu.• Zgoda społeczności na konieczność zakazu stosowania kar fizycznych wobec dzieci.• Pozytywna współpraca instytucji społecznych z władzami gminy, które są świadome lokalnych problemów.• Pełna zgodność pracowników instytucjonalnych co do potrzeby działań profilaktycznych i kampanii społecznych.• Systematyczna praca GKRPA – regularne posiedzenia (12 rocznie) oraz wzrost liczby rozmów motywujących do leczenia (od 60 w 2022 do 80 w 2024).• Zwiększająca się aktywność kontrolna w punktach sprzedaży napojów alkoholowych.• Wdrażanie procedury „Niebieskiej Karty” i podejmowanie interwencji wobec rodzin dotkniętych przemocą.• Wsparcie farmakologiczne dla osób uzależnionych (implantacje Disulfiramu, finansowane przez GKRPA).

	<ul style="list-style-type: none"> • Stała oferta działań profilaktycznych (warsztaty, teatry profilaktyczne, impreza sportowo-profilaktyczna „Nowe Miasto Biega”) obejmująca szeroką grupę uczniów, nauczycieli i rodziców. • Działalność grupy AA jako formy wsparcia społeczności lokalnej.
SŁABE STRONY (WEAKNESSES)	<ul style="list-style-type: none"> • Znaczna część mieszkańców (19%) doświadczyła przemocy domowej, a nie wszyscy szukają pomocy. • Wysoki odsetek respondentów wskazuje na niepodejmowanie interwencji przez policję oraz umarzanie spraw przez prokuraturę. • Zdarzają się przypadki wycofywania zgłoszeń przemocy, co osłabia skuteczność działań pomocowych. • Część badanych postrzega przemoc jako zjawisko rzadkie, co może zaniżać gotowość do reagowania. • Brak pełnego zaspokojenia potrzeb społecznych – wskazuje na to część pracowników MGOPS. • Niewystarczająca liczba działań w obszarze opieki zdrowotnej, profilaktyki uzależnień i mieszkalnictwa. • Brak aktywności innych instytucji (szkoły, służba zdrowia, organizacje społeczne) w zakresie inicjowania procedury „Niebieskiej Karty”. • Spadek liczby formalnych postępowań związanych z leczeniem odwykowym (od 9 wniosków w 2022 do 5 w 2024). • Brak rozwiniętego systemu wsparcia dla osób stosujących przemoc – działania wobec nich ograniczają się do procedury „Niebieskiej Karty” i kierowania do pomocy prawnej. • Zmienna liczba rodzin korzystających z Punktu Konsultacyjno-Informacyjnego, co wskazuje na niestabilność tej formy pomocy.
SZANSE (OPPORTUNITIES)	<ul style="list-style-type: none"> • Rosnąca świadomość społeczna o szkodliwości przemocy i konieczności interwencji. • Gotowość mieszkańców do popierania zaostreżenia kar wobec osób stosujących przemoc. • Wysokie poparcie dla edukacji społeczeństwa jako narzędzia przeciwdziałania przemocy.

	<ul style="list-style-type: none"> • Możliwość wykorzystania działań profilaktycznych i kampanii informacyjnych do zmiany postaw społecznych. • Potencjał do wzmocnienia współpracy między instytucjami lokalnymi (MGOPS, policja, szkoły, NGO). • Szansa na rozwój oferty wsparcia dla dzieci, młodzieży i rodzin w kryzysie. • Możliwość rozszerzenia współpracy międzyinstytucjonalnej i włączania placówek oświatowych, medycznych i organizacji pozarządowych w działania diagnostyczne i profilaktyczne. • Rozwój kampanii edukacyjnych i informacyjnych skierowanych do mieszkańców gminy. • Wykorzystanie doświadczeń z działań profilaktycznych (warsztaty, teatry, imprezy sportowe) do tworzenia nowych, innowacyjnych programów dla różnych grup wiekowych. • Rozbudowa oferty Punktu Konsultacyjno-Informacyjnego i wprowadzenie specjalistycznych form wsparcia (np. grupy wsparcia dla osób doznających przemocy). • Możliwość wykorzystania programów zewnętrznych i grantów do finansowania dodatkowych działań w obszarze przeciwdziałania przemocy i uzależnieniom. • Wzrost świadomości społecznej w zakresie problemu przemocy domowej i uzależnień, co może zwiększyć gotowość do korzystania z pomocy.
ZAGROŻENIA (THREATS)	<ul style="list-style-type: none"> • Utrzymujące się przekonanie części społeczeństwa, że przemoc jest zjawiskiem marginalnym, co może prowadzić do bagatelizowania problemu. • Alkohol jako czynnik sprzyjający przemocy pozostaje nadal powszechny w środowisku lokalnym. • Trudności w skutecznym reagowaniu instytucji (policja, prokuratura) mogą obniżać zaufanie mieszkańców do systemu pomocy. • Obawy osób doznających przemocy przed zgłaszaniem przemocy i ryzyko wycofywania zawiadomień.

- Rosnące problemy społeczne, takie jak uzależnienia czy bezrobocie, mogą nasilać zjawisko przemocy.
- Niedostateczne zasoby w zakresie wsparcia psychologicznego, prawnego i socjalnego mogą ograniczać skuteczność działań.
- Utrzymywanie się niskiej aktywności instytucji innych niż Policja i MGOPS w zakresie ujawniania przemocy.
- Możliwość spadku liczby zgłaszanych przypadków przemocy domowej w wyniku niskiej świadomości społecznej i obaw osób doznających przemocy przed konsekwencjami zgłoszenia.
- Zmniejszająca się liczba formalnych postępowań o leczenie odwykowe, co może oznaczać trudności w kierowaniu osób uzależnionych na terapię.
- Uzależnienie działań głównie od pracy Policji i MGOPS – w przypadku przeciążenia tych instytucji skuteczność systemu może być ograniczona.
- Brak systematycznego monitoringu i analiz może prowadzić do niedostosowania działań do rzeczywistych potrzeb społeczności.

Rozdział VI.

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą na lata 2025–2030

6.1. Adresaci Programu

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą na lata 2025 – 2030 skierowany jest do:

- mieszkańców Miasta i Gminy Nowe Miasto nad Pilicą, w tym osób zagrożonych wystąpieniem problemu przemocy domowej,
- osób doznających przemocy domowej,
- osób stosujących przemoc domową,
- świadków przemocy domowej,
- osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy domowej.

6.2. Realizatorzy Programu

Zadania ujęte w programie realizowane są przez szeroką sieć instytucji i podmiotów, wśród których znajdują się: Urząd Miasta i Gminy, Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Sąd Rejonowy, Prokuratura Rejonowa, Komenda Policji, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, placówki oświatowe, placówki ochrony zdrowia, a także organizacje pozarządowe. Do współpracy mogą być również włączani inni partnerzy zewnętrzni – w zależności od rodzaju podejmowanych działań oraz specyfiki realizowanych celów.

Program ma charakter wielofunkcyjny, co pozwala na elastyczne dopasowanie działań do bieżących i zmieniających się potrzeb lokalnej społeczności. Zaplanowane zadania i cele zostały określone na poziomie ogólnym, co stwarza możliwość różnorodnych form realizacji, odpowiadających na aktualne wyzwania i sytuacje problemowe. Dzięki temu możliwe jest skuteczniejsze reagowanie na pojawiające się zagrożenia społeczne oraz lepsza koordynacja pracy pomiędzy wszystkimi zaangażowanymi podmiotami.

Realizacja programu opiera się na współdziałaniu instytucji publicznych, organizacji społecznych oraz partnerów lokalnych, co sprzyja budowaniu spójnego systemu profilaktyki i wsparcia. Cele programu będą wdrażane w sposób ciągły przez cały okres obowiązywania

dokumentu, co zapewni systematyczność, stabilność oraz możliwość stopniowego osiągania trwałych rezultatów.

6.3. Cele i zadania Programu

Głównym celem wyznaczonym w Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Nowe Miasto nad Pilicą na lata 2025 – 20 jest:

Zapewnienie skutecznej ochrony osób doznających przemocy domowej oraz ograniczenie jej występowania poprzez wzmacnianie współpracy międzyinstytucjonalnej (w tym z wykorzystaniem Centrum Integracji Społecznej – CIS), rozwój działań profilaktycznych, edukacyjnych i interwencyjnych, zwiększenie dostępności wsparcia psychologicznego, prawnego i społecznego oraz podnoszenie świadomości społecznej w zakresie przeciwdziałania przemocy.

Osiągnięciu celu głównego ma służyć realizacja przedstawionych poniżej celów szczegółowych. Poniższe cele i kierunki działań są zgodne z Rządowym Programem Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024–2030.

Harmonogram

CEL SZCZEGÓŁOWY 1: ZWIĘKSZENIE ŚWIADOMOŚCI SPOŁECZNEJ W ZAKRESIE PRZEMOCY DOMOWEJ I KSZTAŁTOWANIE PROSPOŁECZNYCH POSTAW WOBEC JEJ PRZEJAWÓW

Zadanie	Forma działań	Wskaźniki	Realizatorzy
Zwiększanie świadomości dzieci i młodzieży na temat przemocy domowej	Prowadzenie warsztatów i zajęć profilaktycznych w szkołach, obejmujących rozpoznawanie przemocy, umiejętności reagowania w sytuacjach kryzysowych, rozwiązywania konfliktów, kształtowanie postaw empatycznych	<ul style="list-style-type: none"> Liczba zajęć przeprowadzonych w szkołach Liczba uczestników 	Placówki oświatowe GKRPA
Wsparcie rodziców w zakresie pozytywnego wychowania	Organizowanie warsztatów dla rodziców dotyczących radzenia sobie z trudnymi emocjami dziecka, wychowania bez przemocy i krzyku	<ul style="list-style-type: none"> Liczba przeprowadzonych zajęć Liczba uczestników 	Placówki oświatowe organizacje społeczne, Urząd Miasta
Promocja zdrowych wzorców rodzinnych i zmiana stereotypów	Tworzenie kampanii społecznych i warsztatów dla rodziców, promujących relacje bez przemocy, przeciwdziałanie przyzwoleniu na przemoc i przełamywanie stereotypów	<ul style="list-style-type: none"> Liczba warsztatów Liczba kampanii Liczba uczestników 	MGOPS, Urząd Miasta, Placówki oświatowe GKRPA, organizacje społeczne

Edukacja mieszkańców o formach przemocy	Organizowanie kampanii i wydarzeń lokalnych informujących o przemocy psychicznej, fizycznej, ekonomicznej i seksualnej oraz dostępnych formach pomocy	<ul style="list-style-type: none"> Liczba kampanii Liczba uczestników wydarzeń 	MGOPS, Urząd Miasta, organizacje społeczne
Upowszechnianie wiedzy o przemocy w mediach	Publikowanie materiałów informacyjnych w prasie lokalnej, mediach społecznościowych i na stronach internetowych	<ul style="list-style-type: none"> Liczba materiałów informacyjnych 	Urząd Miasta, MGOPS
Dystrybucja materiałów edukacyjnych w przestrzeni publicznej	Rozwieszanie plakatów, ulotek i infografik w szkołach, ośrodkach zdrowia, urzędach, z informacjami o dostępnych formach pomocy i numerach alarmowych	<ul style="list-style-type: none"> Liczba punktów dystrybucji materiałów 	Placówki oświatowe, MGOPS
Bezpośrednie docieranie do mieszkańców	Organizowanie spacerów edukacyjnych, spotkań osiedlowych i stoisk informacyjnych podczas wydarzeń gminnych, z udziałem przedstawicieli instytucji pomocowych	<ul style="list-style-type: none"> Liczba wydarzeń i uczestników 	MGOPS, Urząd Miasta, NGO

CEL SZCZEGÓŁOWY 2: WZMOCNIENIE SYSTEMU WSPARCIA I OCHRONY OSÓB DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ

Zadanie	Forma działań	Wskaźniki	Realizatorzy
Podnoszenie kompetencji pracowników socjalnych	Realizowanie szkoleń w zakresie prowadzenia rozmów z osobami doświadczającymi przemocy, rozwijanie umiejętności aktywnego słuchania, wywiadu środowiskowego,	<ul style="list-style-type: none"> Liczba szkoleń Liczba przeszkolonych pracowników 	MGOPS, PCPR

	stosowania języka bez ocen oraz pracy w oparciu o empatię i zaufanie		
Udzielanie poradnictwa psychologicznego, prawnego i socjalnego dla osób doświadczających przemocy domowej	<p>Prowadzenie poradnictwa indywidualnego i grupowego, w tym możliwość korzystania z anonimowych konsultacji online oraz rozmów wspierających.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba osób korzystających z porad • Liczba udzielonych konsultacji • Liczba rodzin objętych wsparciem 	MGOPS, PCPR, NGO
Ułatwienie zgłaszania przemocy	Prowadzenie anonimowych kanałów zgłoszeń – skrzynkę zaufania, zgłoszeń online, specjalnej infolinii gminnej	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba działających kanałów • Liczba zgłoszeń 	MGOPS, Placówki oświatowe
Zapewnienie wsparcia materialnego i socjalnego	Realizowanie pomocy w znalezieniu mieszkania chronionego, doraźnego schronienia lub mieszkania interwencyjnego	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba osób objętych pomocą 	MGOPS, PCPR
Rozbudowa lokalnej sieci wsparcia	Zapewnienie miejsc noclegowych „tu i teraz” i bieżącej pomocy psychologa/prawnika w MGOPS	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba miejsc interwencyjnych dostępnych 24/7 • Liczba osób objętych pomocą 	MGOPS, Urząd Miasta, NGO, PCPR,

Procedury wczesnego reagowania i identyfikacji	Wdrażanie szkoleń dla służb medycznych, nauczycieli i pracowników pierwszego kontaktu w zakresie wykrywania sygnałów przemocy oraz natychmiastowego reagowania; stosowanie narzędzi oceny ryzyka w procedurze „Niebieska Karta”	<ul style="list-style-type: none"> Liczba szkoleń dla personelu Liczba wstępnych zgłoszeń 	MGOPS, Zespół Interdyscyplinarny, Placówki oświatowe, Policja
Grupy wsparcia i samopomocowe	Organizowanie spotkań dla osób doświadczających przemocy, dostosowanych do potrzeb kobiet, seniorów i osób z niepełnosprawnościami	<ul style="list-style-type: none"> Liczba spotkań, Liczba uczestników 	MGOPS, NGO

CEL SZCZEGÓŁOWY 3: URUCHOMIENIE CENTRUM INTEGRACJI SPOŁECZNEJ

Zadanie	Forma działań	Wskaźniki	Realizatorzy
Utworzenie Centrum Integracji Społecznej	Tworzenie i przygotowanie infrastruktury ośrodka, w tym pomieszczeń do poradnictwa, sal warsztatowych i przestrzeni wspólnej	<ul style="list-style-type: none"> Liczba przygotowanych pomieszczeń 	MGOPS, Urząd Miasta
Zapewnienie wsparcia doradczego	Prowadzenie indywidualnych i grupowych konsultacji psychologicznych, prawnych i socjalnych dla osób doświadczających przemocy lub zagrożonych wykluczeniem społecznym	<ul style="list-style-type: none"> Liczba spotkań doradczych Liczba uczestników 	MGOPS, NGO, psycholodzy, prawnicy
Realizacja działań aktywizacyjnych	Organizowanie warsztatów rozwoju osobistego, szkoleń zawodowych, kursów kompetencji społecznych i zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> Liczba warsztatów i szkoleń Liczba uczestników 	MGOPS, Urząd Miasta,

Wsparcie w integracji społecznej	Prowadzenie zajęć grupowych, klubów zainteresowań, spotkań edukacyjnych i rekreacyjnych dla mieszkańców zagrożonych wykluczeniem	<ul style="list-style-type: none"> Liczba zajęć Liczba uczestników 	organizacje pozarządowe MGOPS, NGO, lokalne instytucje kultury
Promocja zdrowych wzorców rodzinnych	Organizowanie spotkań, warsztatów i konsultacji dla rodzin z dziećmi w zakresie pozytywnego wychowania i rozwiązywania konfliktów bez przemocy	<ul style="list-style-type: none"> Liczba warsztatów i spotkań Liczba uczestników 	MGOPS, Placówki oświatowe, organizacje społeczne
Informowanie społeczności o Centrum	Tworzenie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych w prasie lokalnej, mediach społecznościowych i poprzez lokalne wydarzenia	<ul style="list-style-type: none"> Liczba materiałów Liczba działań promocyjnych 	MGOPS, Urząd Miasta

CEL SZCZEGÓŁOWY 4: SKUTECZNE ODDZIAŁYWANIE NA OSOBY STOSUJĄCE PRZEMOC

Zadanie	Forma działań	Wskaźniki	Realizatorzy
Programy korekcyjno-edukacyjne	Organizowanie programów dla osób stosujących przemoc, w tym nauka kontroli złości, odpowiedzialności i konstruktywnego rozwiązywania konfliktów	<ul style="list-style-type: none"> Liczba uczestników programów 	PCPR, MGOPS
Szkolenia Zespołu Interdyscyplinarnego	Prowadzenie szkoleń z procedury „Niebieskie Karty”, motywowania do zmiany zachowań i technik rozmów z osobami stosującymi przemoc	<ul style="list-style-type: none"> Liczba szkoleń Liczba przeszkolonych osób 	MGOPS, Zespół Interdyscyplinarny

Monitoring i egzekwowanie NK	Wprowadzanie audytów procedury NK, wyznaczenie koordynatora NK, kontrola kompletności dokumentacji	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba audytów • Liczba koordynatorów; 	MGOPS, ZI, Urząd Miasta
Współpraca z sądami i policją	Zapewnienie egzekwowania udziału osób stosujących przemoc w programach korekcyjnych	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba skierowań 	MGOPS, sądy, policja
Rozszerzenie wsparcia programów korekcyjnych	Włączanie komponentów wsparcia uzależnień i grup wsparcia antyprzemocowego	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba uczestników, • Liczba interwencji wobec recydywy 	MGOPS, GKRPA, Policja, kuratorzy, NGO
Monitoring po zakończeniu programów	Realizowanie wizyt kontrolnych i rozmów ewaluacyjnych	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba monitorowań 	MGOPS, PCPR
Szkolenia służb interwencyjnych	Prowadzenie szkoleń dla policji i straży gminnej w zakresie oceny ryzyka i reagowania	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba szkoleń • Liczba przeszkolonych funkcjonariuszy 	Policja, MGOPS, PCPR

CEL SZCZEGÓŁOWY 5: WZMACNIANIE BEZPIECZEŃSTWA DZIECI I MŁODZIEŻY W ŚRODOWISKU SZKOLNYM I LOKALNYM

LOKALNYM

Zadanie	Forma działań	Wskaźniki	Realizatorzy
Podnoszenie świadomości uczniów na temat przemocy i zagrożeń	Prowadzenie zajęć edukacyjnych, warsztatów, lekcji wychowawczych i scenariuszy zajęć nt. przemocy rówieśniczej, cyberprzemocy, presji grupy oraz sposobów reagowania na przemoc jako świadek	<ul style="list-style-type: none"> Liczba zajęć Liczba uczestników 	Placówki oświatowe
Wdrażanie procedur reagowania na sytuacje przemocy w szkołach	Opracowanie i wprowadzenie szkolnych protokołów postępowania w przypadkach przemocy: identyfikacja, zgłaszanie, interwencja i wsparcie ucznia	<ul style="list-style-type: none"> Liczba szkół z wdrożonymi procedurami 	Dyrektorzy szkół, MGOPS
Szkolenia nauczycieli i wychowawców	Organizowanie warsztatów i kursów dla kadry pedagogicznej dotyczących rozpoznawania przemocy domowej, przemocy psychicznej i cyberprzemocy oraz metod współpracy z instytucjami pomocowymi	<ul style="list-style-type: none"> Liczba szkoleń Liczba przeszkolonych osób 	Kuratorium, PCPR, MGOPS
Kampanie edukacyjne i informacyjne dla uczniów	Prowadzenie akcji np. „Bezpieczna szkoła”, debat uczniowskich, konkursów plastycznych i teatralnych, gazetki szkolnej, prelekcji	<ul style="list-style-type: none"> Liczba kampanii Liczba uczestników 	Placówki oświatowe, NGO
Rozwijanie oferty pozalekcyjnej	Organizowanie zajęć sportowych, artystycznych, wolontariackich i klubów zainteresowań jako alternatywy dla ryzykownych zachowań oraz promocja współpracy i empatii w grupie	<ul style="list-style-type: none"> Liczba zajęć Liczba uczniów objętych aktywnością 	Placówki oświatowe, NGO, organizacje społeczne

Edukacja nt. proszenia o pomoc i reagowania	Warsztaty i scenariusze zajęć uczące rozpoznawania sygnałów przemocy, umiejętności zwracania się o wsparcie, reagowania jako świadek oraz przeciwdziałania biernemu przyzwoleniu	<ul style="list-style-type: none"> Liczba zajęć Liczba uczestników 	Placówki oświatowe
--	--	--	--------------------

CEL SZCZEGÓŁOWY 6: WZMACNIANIE MONITOROWANIA, EWALUACJI I KOORDYNACJI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY

Zadanie	Forma działań	Wskaźniki	Realizatorzy
Szkolenia dla członków Zespołu Interdyscyplinarnego i służb	Organizowanie cyklicznych warsztatów i szkoleń dotyczących analizy przypadków przemocy, prowadzenia dokumentacji, współpracy międzyinstytucjonalnej i oceny efektywności działań	<ul style="list-style-type: none"> Liczba szkoleń Liczba uczestników 	MGOPS, PCPR
Opracowanie rocznych raportów	Przygotowanie raportów podsumowujących działania w zakresie przeciwdziałania przemocy, zawierających dane ilościowe i jakościowe oraz rekomendacje na kolejny rok	<ul style="list-style-type: none"> Liczba raportów, Publikacja raportów 	Urząd Miasta, Zespół Interdyscyplinarny
Elektroniczny system monitorowania	Tworzenie i wdrożenie systemu gromadzenia danych o przemocy, zgłoszeniach i działaniach instytucji, zgodnie z zasadami ochrony danych	<ul style="list-style-type: none"> Liczba instytucji korzystających 	MGOPS, Urząd Miasta
Spotkania koordynacyjne Zespołu Interdyscyplinarnego	Organizowanie cyklicznych spotkań z udziałem szkół, policji, MGOPS i NGO w celu omówienia	<ul style="list-style-type: none"> Liczba spotkań, 	Zespół Interdyscyplinarny

	przypadków, wymiany doświadczeń i udoskonalania współpracy	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba wdrożonych rekomendacji 	
Standaryzacja współpracy międzyinstytucjonalnej	Opracowanie i wdrożenie lokalnych procedur i regulaminów współpracy pomiędzy MGOPS, policją, oświatą, służbą zdrowia	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba wdrożonych procedur, • Liczba spotkań koordynacyjnych, 	Zespół Interdyscyplinarny, MGOPS, Urząd Miasta, Policja, Placówki oświatowe
Ewaluacja działań edukacyjnych i wspierających	Prowadzenie anonimowych ankiet wśród uczestników działań w celu oceny skuteczności i dopasowania oferty do potrzeb	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba ankiet, • Analiza wyników 	MGOPS, Urząd Miasta
Wykorzystanie badań lokalnych	Przeprowadzanie cyklicznych badań i ankiet wśród mieszkańców i uczniów, analiza wyników oraz aktualizacja harmonogramu działań i kampanii	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba badań/ankiet, • Liczba zaktualizowanych działań, • Liczba omówionych wniosków 	MGOPS, Urząd Miasta, Placówki oświatowe, NGO, ew. zewnętrzny podmiot badawczy
Analiza wycofywania zgłoszeń przemocy	Badanie przyczyn rezygnacji ze zgłoszeń przemocy oraz opracowanie rekomendacji ograniczających to zjawisko	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba spotkań ZI, • Liczba rekomendacji 	ZI, GKRPA, Policja

6.4. Zakładane rezultaty

1. Zwiększenie wykrywalności przypadków przemocy domowej – dzięki lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej i włączeniu CIS, więcej przypadków przemocy będzie zgłaszanych, a procedura „Niebieskiej Karty” będzie skuteczniej wdrażana.
2. Poprawa jakości interwencji i wsparcia dla osób doznających przemocy – rozwinięcie działań Punktu Konsultacyjno-Informacyjnego oraz grup wsparcia zwiększy dostępność pomocy psychologicznej, prawnej i społecznej dla osób dotkniętych przemocą.
3. Redukcja powtarzalności przemocy domowej – systematyczne monitorowanie sytuacji rodzin oraz wsparcie edukacyjne i terapeutyczne dla osób stosujących przemoc przyczyni się do zmniejszenia liczby recydyw.
4. Wzrost świadomości społecznej i zmiana postaw wobec przemocy – kampanie edukacyjne, warsztaty profilaktyczne i teatry profilaktyczne zwiększą wiedzę mieszkańców na temat przemocy domowej i praw osób doznających przemocy, sprzyjając gotowości do interwencji.
5. Wzmocnienie współpracy instytucji lokalnych – CIS jako centrum koordynujące działania pozwoli na lepszą integrację pracy Policji, MGOPS, szkół, placówek zdrowia i NGO, co zwiększy efektywność programów przeciwdziałania przemocy.
6. Zwiększenie dostępności wsparcia dla osób uzależnionych – kontynuacja leczenia odwykowego, implantacji Disulfiramu i programów motywacyjnych połączona z działaniami edukacyjnymi zmniejszy wpływ uzależnień na przemoc domową.
7. Poprawa bezpieczeństwa dzieci i młodzieży – programy profilaktyczne oraz edukacja w zakresie przeciwdziałania karom fizycznym i przemocy psychicznej w rodzinie będą chronić młodsze osoby przed negatywnymi skutkami przemocy.
8. Systematyczne monitorowanie i ocena działań – dzięki wprowadzeniu mechanizmów ewaluacji i raportowania, działania programu będą lepiej dostosowane do rzeczywistych potrzeb lokalnej społeczności, a efekty działań łatwiej mierzalne.
9. Zwiększenie aktywności społecznej mieszkańców – świadomość dostępnych form wsparcia i rola CIS w edukacji społecznej sprzyja zaangażowaniu mieszkańców w przeciwdziałanie przemocy i ochronę osób jej doznających.

6.5. Źródła finansowania

Źródłem finansowania zadań zawartych w Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Mieście i Gminie Nowe Miasto nad Pilicą na lata 2025-2030 są środki własne Gminy oraz środki poza budżetowe uzyskane z innych źródeł.

6.6. Monitoring, sprawozdawczość i ewaluacja

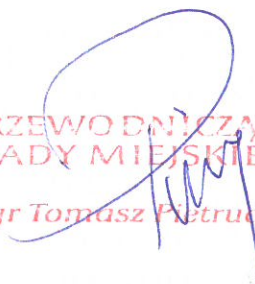
Koordynatorem Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej będzie Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy domowej w Nowym Mieście nad Pilicą. Za realizację poszczególnych działań ujętych w Programie odpowiedzialni są: Burmistrz Miasta i Gminy Nowe Miasto nad Pilicą, Rada Miejska, Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zespół Interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy domowej, Punkt Konsultacyjny, placówki wychowania przedszkolnego, placówki oświatowe. Każdy z tych podmiotów realizuje działania zgodnie z zakresem swoich kompetencji i zasobów, wspólnie budując lokalny system przeciwdziałania przemocy.

Monitorowanie Programu będzie prowadzone przez Zespół Interdyscyplinarny we współpracy z Miejsko Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej, na podstawie danych i informacji przekazywanych przez wszystkie jednostki uczestniczące w realizacji Programu. Zebrane dane będą służyły analizie postępów w realizacji działań, osiągnięciu założonych wskaźników oraz weryfikacji efektywności podejmowanych interwencji i inicjatyw profilaktycznych.

Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego przygotowuje dane do sprawozdania rocznego z działalności Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej przedkładanego przez kierownika ośrodka Burmistrzowi Miasta i Gminy oraz Radzie Miejskiej w terminie do 31 marca każdego roku. Sprawozdanie to będzie stanowiło podstawę do oceny stopnia realizacji celów i działań oraz efektywności wdrożonych rozwiązań.

Ewaluacja Programu będzie procesem systematycznej oceny jego skuteczności i efektywności. Pozwoli na określenie, czy wdrożone środki i strategie przyczyniają się do poprawy sytuacji osób doznających przemocy, zwiększają ich bezpieczeństwo oraz czy wpływają na ograniczenie zjawiska przemocy domowej w lokalnej społeczności. Ewaluacja obejmie analizę zrealizowanych działań, identyfikację barier i zasobów, a także sformułowanie

rekomendacji służących dalszemu doskonaleniu Programu i dostosowywaniu go do realnych potrzeb mieszkańców Nowego Miasta nad Pilicą.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr Tomasz Pietrucha

